

[Indenrigsministeren.]

skadeligt, at saadanne Forhold i den offentlige Diskussion og for Offentlighedens Bedømmelse alene kommer til at bero paa, hvad den ene tror, og hvad den anden tror, uden Hensyn til, om de paagældende i Virkeligheden har Forudsætninger for at bedømme, hvad der er rigtigt eller ikke.

Med Hensyn til Kvaksalveribestemmelserne sagde det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, at Bestemmelserne i § 25 fratager Forældrene Retten over deres Børn. Dette er, som enhver vil kunne se, fuldkommen urigtigt. Nej, Forholdet er det efter Bestemmelsen i § 25, at hvis en af de Personer, der driver det saakaldte Kvaksalveri, har paadraget et Barn væsentlig Skade paa Legeme eller Helbred, skal det ved Straffens Udmaaling være en skærpnde Omstændighed, at det er et Barn, den vedkommende har behandlet, et Barn, som ikke har kunnet bestemme for sig selv. Men der er ikke Tale om, at man fratager Forældrene Retten. Der er blot Tale om en skærpnde Omstændighed, en Bestemmelse, som maa føre til, og som det ogsaa er Hensigten skal føre til, at Kvaksalverne, naar de har med Børn at gøre, er endnu mere forsigtige, end naar det drejer sig om voksne.

Dernæst gjorde det ærede Medlem sig til Talsmand for den Tanke, at selv om en saakaldet Kvaksalver ved sin Kur udsætter et Menneskes Helbred for Fare, skal han dog ikke kunne straffes, hvis Kuren ikke direkte har skadet den paagældendes Helbred. Jeg kan dog ikke tænke mig, at Rigsdagen vil vedtage noget saadant. Det kan jo være et rent Tilfælde, at et Menneske, der gennemgaar en Kur hos en Kvaksalver, som maaske endogsaa udsætter den paagældende for Livsfare, slipper fra det uden Skade, og hvis det er ganske evident, at Kuren har udsat et Menneske for Livsfare, vilde det dog være urimeligt, om den, der har udført Kuren, ikke skulde straffes, fordi et eller andet Tilfælde har ført med sig, at Patienten ikke blev ødelagt af den. Det forekommer mig, at det, der maa være Rettesnoren for os, og det, som jeg ser som Rettesnoren for den Lovgivning, der her skulde gennemføres, er, at de, der uden Lægeuddannelse tager i Kur, maa vide det Ansvar, de har, og ikke vove sig ud over den Grænse, indenfor hvilken de er sikre paa, at de ikke udsætter deres Medmenneskers Helbred for Fare ved Kuren.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen fremdrog endvidere, at jeg i § 26 havde indskrænket Mindretalsforslaget, som jeg i øvrigt har fulgt, og jeg erkender, at denne

Indskrænkning af Forslaget ved en Fejltagelse ikke er blevet fremdraget i Bemærkningerne; men naar jeg har indskrænket det til, at den, der uden at have Autorisation som Læge behandler en Person for veneriske Sygdomme i smittefarligt Stadium, Tuberkulose eller anden smittefarlig Sygdom, straffes med Fængsel o. s. v., og ikke har tilføjet, at det kun drejer sig om dem, der kan faa vederlagsfri Behandling for disse Sygdomme, skyldes det, at der er visse smitsomme Sygdomme, overfor hvilke en Kur af den ene eller den anden Art i og for sig kan være lige saa farlig som overfor de smitsomme Sygdomme, der her er nævnt, men hvor der ikke er Adgang til vederlagsfri Behandling.

Det ærede Medlem Hr. Bindslev udtalte en Ængstelse for, at der ved denne Lov blev givet Sundhedsstyrelsen alt for store Opgaver, hvorved Sundhedsstyrelsens Administration vilde svulme op. Det er ganske rigtigt, naar det ærede Medlem i sin Tale i Gaar nævnte alle de Omraader, hvor Afgørelsen eller Initiativet er henlagt til Sundhedsstyrelsen, men jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at for næsten dem alle gælder det, at Sundhedsstyrelsen allerede i Øjeblikket har disse Beføjelser og udøver dem, og at der ikke paa disse Omraader gives Sundhedsstyrelsen forøget Arbejde.

Kun paa ganske enkelte Omraader tildeles der Sundhedsstyrelsen nye Opgaver, f. Eks. paa det Omraade, det ærede Medlem nævnte, Autorisationen af udenlandske Læger. Men det ærede Medlem vil jo ogsaa være enig med mig i, at det er en af den Slags Ting, der maaske kun vil ske med Aars Mellemlum; det er ikke noget, der giver noget Arbejde, som betyder noget. Det samme gælder om den Beføjelse, der gives Sundhedsstyrelsen vedrørende den fremtidige Tildeling af Specialistnavnet. Heller ikke dette vil medføre Arbejde, der vil betyde væsentligt. Det samme gælder Autorisationen af de ca. 100 nye Læger om Aaret. Heller ikke dette vil koste ret mange Timers Arbejde. Derfor tror jeg ikke, det ærede Medlems Ængstelse paa dette Omraade har Grund til at gøre nogen betænkelig.

Jeg skal dernæst med et Par Ord om tale det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Kjærgaard-Jensen fremdrog angaaende de Honorarer, der afkræves, og det Honorar, som er afkrævet ham paa et af Landets Amtssygehuse, Frederiksborg Amtssygehus. Saa vidt mig bekendt, er Forholdet dette i Frederiksborg Amt, at der er et almindeligt